

ת"פ 21111/12 - מדינת ישראל, באמצעות לשכת התביעה - שלוחת רملה נגד רוני רייגן

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 21111-12-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רملה נ' רייגן

בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה
בעניין: מדינת ישראל
באים: באמצעות לשכת התביעה - שלוחת רملה
ע"י עווה"ד איריס מוריץ
המאשימה
נגד
רוני רייגן
ע"י ב"כ עווה"ד רחמים דין
הנאשם

גזר דין

א. כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודיעתו בעבודות כתב האישום המתוקן בביבוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין תש"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. על פי עבודות כתב האישום המתוקן, ביום 12.2.14 בשעות הבוקר, הגיעו לביתו של הנאשם שבתחומי העיר מודיעין שני טכנאי ציוד תקשורת (להלן: **המתلون 1 ו-2, או המתלוננים**). המתلونנים הגיעו לביתו של הנאשם על מנת לפרק ציוד תקשורת שהתקינו, וזאת על פי בקשת הנאשם. בעקבות יכוח שהתגלו בין הנאשם לבין המתلونנים, דרש הנאשם מהשניים שייעצבו את מביתו. באותו נסיבות, תקף הנאשם את המתلون 1 בכר שאותם בגדיו ובריגמו באוויר ובמהשך דחף אותו בחזקה. כתוצאה מהתקיפה האמורה, נגרמה למતلون 1 חבלה של ממש שהתרטטה בנפיחות בcpf ידו הימנית והוא נזקק לטיפול רפואי. בהמשך, התקף הנאשם גם את המתلون 2 בכר שאותם בגדיו ובריגמו באזרור החזה וככה בחזחו, דחפו וטלטל את גופו.

ב. תסקير שירות המבחן

עמוד 1

התקבל תסجيل מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם ואשר להלן עיקרי:

א. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים והוא בעליה של חברה לבניה ופיקוח הנדסי (להלן: **החברה**).

ב. הנאשם עוסק בתחום הנדסאות הבניין ומנהל את עסקיו באربع עשרה השנים האחרונות במסגרת החברה.

ג. בשנת 2014 ניתן גזר דין כנגד הנאשם בבית משפט השלום ברמלה לפיו ביצע עבירה של תקיפת סתם (ת"פ 12-05-3765). הлик זה, הסתיים ללא הרשות וה הנאשם נדון ל-100 שעות שירות לתועלת הציבור. באותה העת, שירות המבחן התרשם שה הנאשם מתפרק באופן נורטטיבי במישור התעסוקתי ומגלה יציבות משפחית, אך מגלה קושי בשליטה על עצסים ובוויסות דחפים. לאור זאת, שירות המבחן המליץ על השתלבותו של הנאשם במסגרת טיפול וייעוץ פסיכולוגי במכון "עדן", בו מטופל גם כיום.

ד. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו. לטענתו, העברות נשוא כתוב האישום בוצעו על רקע תחשותו כי שני המתלונים שהגיעו לבתו גרמו נזק לרכשו במהלך עבודתם.

ה. שירות המבחן הציע לנайлן להשתלב במסגרת של טיפול ייעודי נוסף בתחום השליטה בכעסים, שכן בהדרט טיפול כזה, קיים להערכת שירות המבחן סיון להישנות התנהגות פוגענית ואלימה. הנאשם ציין כי הוא מקבל מענה מספק לצרכיו במסגרת הטיפול שבו הוא משתמש כיום במכון "עדן".

ו. שירות המבחן התרשם שקיימת רמת סיון ביונית להישנות ביצוען של עבירות אלימות בעtid, כאשר מידת החומרה הצפואה מתחזאות האלימות היא נמוכה.

ז. בסופה של יום, שירות המבחן המליץ לשקלול בחיבור את ביטול ההרשעה וזאת בשל החשש שהוא עלולה להגביל את הנאשם באפשרויות תעסוקתיות בעבודתו מול חברות ציבוריות. על כן, שירות המבחן המליץ להסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות.

טענות הצדדים לעונש

.ג

4. הצדדים הסכימו ביניהם שיטול על הנאשם תשלום פיצוי למתalon 1 בסך של 4,000 ₪ ופיצוי למתalon 2 בסך 2,000 ₪ וכן יחתום על התchia'bot כספית. המאשימה מתען למסר על תנאי ובعود שההגנה תטען לביטול ההרשעה. בנוסף, היה והרשעה תמשיך לעמד בעינה איזו יוטל על הנאשם קנס בסך של

.3,000 ₪.

5. באת כוח המאשימה טענה שאין מקום לבטל את הרשעה וזאת הן בשל חומרת האירוע נשוא כתוב האישום והן בשל העובדה שמדובר בתיק האלים השני שנפתח כנגד הנאשם. יתר על כן, באת כוח המאשימה טענה שהנאשם לא הוכיח שיגרם לו נזק קונקרטי מעצם הרשעה.

6. בא כוח הנאשם טוען שיש לבטל את הרשעה והציג בפני העתק צילומי של העמוד הראשון של חוזים שונים, שעליהם חתום הנאשם שם החברה עם עירית מודיעין וענינים ביצוע עבודות בנייה ושיפוץ מבני ציבור שונים ברחבי העיר (נ/1). כמו כן, הפנה להוראות סעיף 1(א) לתקנות רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (ערעור מהימנות וה坦הגות בינו לבין מקובל). התshm"ט - 1989 (להלן: **תקנות רישום קבלנים**) ואשר לפיו אם קיבל לעבודות הנדסה בנאיות נדון בגין עבירה שהוא עוזן או פשע לשולשה חודשי מאסר, איזו יש בכךxcd לערער את מהימנותו לקבלן לעבודות הנדסה בנאיות. מכאן, גם הנזק עשוי להיגרם לנאשם מהשارة הרשעה על כנה. יתר על כן, בא כוח הנאשם הפנה לדוגמאות בפסקה שבהן נקבע שעבירות אלימות הן עבירות שיש עימן קולן.

7. הסוגיה היחידה שבמחלוקת ואשר טעונה הכרעה היא השאלה האם יש להשאיר את הרשעה על כנה, או לא. בנסיבות אלה, מתייתר הצורך לקבוע את גבולות מתחם העונש ההולם. המאשימה איננה עותרת למאסר בפועל, גם לא בעבודות שירות, אלא למאסר על תנאי. כמו כן, הצדדים הסכימו ביניהם לגבי גובה הסנקציות הכלכליות שיוטלו על הנאשם, בדמות פיצוי למתלוונים ובמידה והרשעה לא תבטול, איזו יוטל עליו כספי. על כן, אתמקד בגורם הדין רק בשאלת אם יש לבטל את הרשעה או לא.

פרמטרים המוחים בשאלת ביטול הרשעה

8. בפסקה נקבעו שני פרמטרים מרכזיים לצורך בחינת השאלה אם לסייע הילך פלילי באירוע, או לא: ראשית, סוג וחומרת העבירה שמיוחסת לנאשם, בנסיבות ביצועה, מאפשרת להימנע מהרשעה; שנית, הוכחה של נזק מוחשי וkonkretiy שיגרם לנאשם מעצם הרשעה (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון [פורסם ב公报] (23.7.09) פסקה 7 לפסק דין של כבוד השופט לו').

9. בנוסף, בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 344, 337 (1997) כבוד המשנה לנשיא השופט ליאן ציין את הדברים הבאים:

"הזמןנו את גב' פלאו, ראש שירות המבחן לטעון בפנינו; גב' פלאו הציגה לפנינו את שיקולי השירות להמליץ על שירות לתומלת הציבור ללא הרשעה, שהם בעיקר שיקולי השיקום: א) **אם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;** ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה

למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) **הסבירות שהנאשם עבורי עבירות נוספת;** ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדבר בהtnhnagot mkrith; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) שמעות הרשותה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשותה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיינו ממצאים, מקובלים עלי כאחד הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר תוכאות הרשותה".

(ההדגשה שלי - ה.א.ש.)

10. אעומד להלן על שני הפרמטרים שצוינו לעיל בנפרד: ראשית, שאלת **חומרת העבירה** שבוצעה מהאספקלה של השיקולים הנלוויים הנוספים כגון עבירה ראשונה או לא, התנהגות מקרית או לא והסבירות להישנות עבירות דומות בעתיד; שנית, **מהות הנזק** שייגרם לנאשם מעצם הרשותה ומה המשקל הסגולי של שיקול זה ביחס לפרמטר של חומרת העבירה.

ה. **חומרת העבירות ונסיבות ביצוען**

11. האירוע נשוא כתוב האישום עניינו שתי עבירות של תקיפה כלפי שני מתלוננים שונים שהגיעו לביתו של הנאשם, על פי בקשתו, לצורך ביצועם עובודתם בטכני תקשורת. מדובר באירוע חמוץ שבמסגרתו אף נגרמה חבלה של ממש לאחד הקורבנות. חומרת האירוע הינו שיקול משמעותי מושמעותי כנגד ביטול הרשותה.

12. אביא להלן דוגמאות מהפסיקה שבהן הבקשת לביטול הרשותה נדחתה, בין השאר, בשל כך שמדובר בעבירות אלימה:

א. רע"פ 6756/14 **בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (15.1.15). במקרה זה, המבוקש היה בן 62 שנים שעבד כראש צוות בחברת אבטחה, נשוי ואב לשולשה ילדים. על רקע ייכוח בין אחיו בעניין כספי הוריהם, המבוקש תקף את אחותו בך שטר לה בפניה, בעט ברגליה ואף הכה אותה באמצעות מקל. כתוצאה ממשיו נגרמו לאחחותו המטומה בירך ונפיחות באכבע שמאל. בית משפט השלום הרשייעו בביטוי עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבוקש ערער לבית המשפט המחויזי כנגד עצם הרשותה וערעorio נדחה וכן נדחתה בקשה בקשר לרשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. יש לציין, שבקבות הרשותה, הותלה רישיון הנשק שלו ואשר הוחזר לו בעקבות עתירה מנהלית שהגיש. בפסקה 12, להחלטתו של כבוד השופט ג'ובראן, נאמרו הדברים הבאים:

"מן הכלל אל הפרט, אין סביר כי המבוקש עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתוב.

ראשית, הרשעתנו אינה פוגעת פגיעה חמורה בשיקומו, היות שאין מדובר באדם הדרושים לו הילך שיקומי. אף אם נתרגם את טענתו בדבר החש מפיטורי כפגיעה חמורה בשיקומו, דומני, כי זו קיבלה מענה בערכאות הקודמות, וכן לא עולה חש ממשי לפגיעה כה חמורה במצבו. שנית, **סוג העבירה בה הורשע המבוקש, תקיפה הגורמת חבלה ממש, לצד נסיבות האירוע בהן התקף מהצד השני היא אחותו הצעירה, בת 58 במועד האירוע, אינם מאפשרים לוותר על הרשותו.**

(ההדגשה שלי - ה.א.ש.)

יש לציין, שבאותו עניין אחותו של המבוקש הועמדה לדין גם כן בגין האירוע שבಗינו הורשע המבוקש, אך בעבירה קלה יותר. גם העובדה שדבק אשם בהתנהגותה של האחות, דבר שהצדיק העמדתה לדין פלילי, לא היה בה בכדי להטוט את הcpf לעבר ביטול הרשותה.

ב. רע"פ 3589/14 **לווזן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבז] (10.6.14). במקרה זה, המבוקש הורשע על ידי בית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 בחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום, המבוקש, נמנה על ארגון "כח לעובדים". במועד האירוע נשוא כתוב האישום, נכון בכנס שאירגן אותו ארגון בסמינר הקיבוצים בתל אביב. בעת עירicitת הכנס, נכון המתلون, אשר חילק פליירים מטעמו של ארגון נגדיו. בעקבות זאת, התפתחו בין המבוקש לבין המתلون חילופי דברים שבמהלכם הכה המבוקש באמצעות אגרוף בראשו של המתلون וגרם לתזזה של השן הקדמית ימנית שלו. בקשו לbijtol הרשותה נדחתה. המבוקש, ערער על עצם הרשותה לבית המשפט המחויז, אשר דחה את הערעור וכן נדחתה גם בבקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. בפסקה 8, להחלטתו כבוד השופט שם נאמרו הדברים הבאים:

"יתר על כן, אף אם איןיה לטובתו של המבוקש, מבלוי לקבוע מסמורות בדבר, כי הוא אכן עומד בדרישה הנוגעת לפגיעה בשיקומו, סבורני, כי הוא אינו עומד על התנאי השני, **שענינו סוג העבירה ונסיבותה, דבר שאיןנו מאפשר לסיים את ההליך באירוע הרשעה.**".

ג. רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבז], (1.1.13). המבוקש הורשע בביצוע עבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום, המבוקש הגיע סמוך לשעה 04:30 לפנות בוקר, למקום מגורייה של חברתו לשעבר, שהוא נתן תחת השפעת אלכוהול. כעבור זמן מה הגיעו למקום המתלוננת ואדם נוסף ברכבם, והוא אז, הכה המבוקש בחזקה על חלון הרכב. בהמשך, ניסה לתקוף את האדם שישב ברכב במכת אגרוף לעבר פניו, אולם הוא נבלם על ידו, כאשר אותו אדם תפס את ידו של המבוקש. לאחר מכן, קילל המבוקש את חברתו לשעבר ואיים עלייה כי יهرיגה. המבוקש, היה צעיר כבן 27 שנים, ללא הרשות

קודמות ואשר מتسקיר שירות המבחן עליה שבערה בו חמתו בעת שראה את חברתו לשעבר מתנשקת עם אותו אחר. בהמשך, המבחן טען שהשלים עם פרידתו מחברתו לשעבר והחל להشكיע את מרצו בתחום הלימודים. בית המשפט השלים דחה את בקשתו לבטול הרשעה וערערו על עצם הרשעה בבית המשפט המחויז נדחה, וכן נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגישו בבית המשפט העליון. כמו כן, בפסקה 10 להחלטתו של כבוד השופט שהם נאמרו הדברים הבאים:

"נראה, כי המקרה דנן, אינו נמנה על אחד מהמקרים החרייגים, שבהם יש מקום לסתות מהלכה זו. ראשית, אין להקל ראש בעבירה, שביצע המבחן, שעה שהוא בגילופין, ואיים על חברתו לשעבר ועל המתلون שהתלווה אליה, ואף ניסה לתקוף את המתلون במכת אגרוף, אך נבלם על ידו. נסיבות אלה אינן קלות, וכפי שאף ציין בית המשפט המחויז, אין להתייחס אליה בסלחנות".

(ההדגשות שלי - ה.א.ש)

13. במקורה שבפני, לא מדובר במקרה ראשון של ביצוע עבירה אלימות על ידי הנאשם. לנאים רישום פלילי קודם בגין עבירות אלימות ואת ההזדמנויות שלא ירשע בדיון בשל חשש שהדבר יפגע בתחום עיסוקו כבר קיבל בתיק הקודם. יתר על כן, שירות המבחן התרשם שקיים סיכוי ביןוני להישנות עבירות דומות בעתיד. באותו אירוע, הנאשם תקף שני מתلونנים וגרם לאחד מהם לחבלה של ממש. מכלול הנסיבות (סוג העבירה וחומרתה וקיומו של רקע קודם של ביצוע עבירות אלימות בעבר) מוביל למסקנה שדי בו על מנת להשאיר את הרשעה על כנה. למען השלמת התמונה אדון גם בפרמטר השני שענינו מהות הנזק שייגרם לנאים מעצם הרשעה.

I. הנזק שייגרם לנאים מעצם הרשעה

14. סעיף 8(א)(2) לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאות תשכ"ט- 1969 (להלן: **חוק רישום קבלנים**), קובע כדלקמן:

"8. (א) אלה אינם זכאים לרישום בפנקס ואם נרשם יבוטל רישום
בכפוף לאמור בסעיף 8:

(2) מי שהורשע בעבירה שיש בה בהתאם למבנים
שנקבעו בתקנות כדי לערער מהימנותו להיות קובלן
רשום או עבירה אחרת לפי פרק י' לחוק התקנון
והבנייה, תשכ"ה- 1965, שקבע לעניין זה השר באישור

ועדת הכלכלה של הכנסת, וכל עוד לא עברו 3 שנים
מיום שנשא עונשו על אותה עבירה".

.15. בסעיף 1(א) לתקנות רישום קבלניים נקבע כדלקמן:

"1. כל אחת מהעבירות המפורטוות להלן נקבעת בזהה עבירה שיש בה כדי
לעורר מإيمانתו של קובלן לעבודות הנדסה בנאיות אם הואណון עליה
לשולשה חודשי מאסר או מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק
העונשיין, התשל"ז-1977, לפחות ומעלה:

(א) כל עבירה שהיא עוין או פשע לפי חוק העונשיין,
התשל"ז-1977."

.16. יצא מכך, שהיה והנאמם ירושע ויטלו עליו שלושה חודשי מאסר ומעליהם איז', הדבר יראה בדבר
שמערער את מימנתו לשמש כקובבן לעבודות הנדסה בנאיות. יזכיר, ש-"מאסר על תנאי" גם הוא
"מאסר" וכן גם אם לא יושת מאסר בפועל על הנאמם עצם הרשותה בצרוף מאסר על תנאי תביא
להפעלת הוראת סעיף 1(א) לתקנות רישום קבלניים. לפיכך, קיימים סיכויים שביר שיגרם נזק לנאמם מעצם
הרשותה. יחד עם זאת, עצם קיומה של אפשרות שיגרם נזק לנאמם מעצם הרשותה, איןנה חזות
הכל. אין די בכך שבית המשפט יבחן את סוג הנזק שעולם להיגרם לנאמם מעצם הרשותה אלא יש
לבוחן גם את היקף הנזק.

.17. סעיף 8(א) לחוק רישום קבלני מפנה להוראות סעיף 8א באותו חוק, ואשר מורה כדלקמן:

"8א. (א) נתקיימו בקובבן רשום התקנים המפורטים באחת

הפסיקאות(2) עד (7) שבסעיף 8(א), רשיין הרשם, אם ראה שדרוגת
החוمرة שבמקרה או במלחיל אינה מצדיקה את ביטול רישום
קובבן בפנקס, לנוקוט נגדו אחד או יותר מאמצעי ממשמעת אלה:

(1) התראה;

(2) נזיפה;

(3) קנס בשיעור שלא יעלה על הקבוע בתקנות;

(4) התליית תוקפו של הרישום בפנקס לתקופה

שייקבע.

(ב) החלטת הרשם על התלייה תוקפו של הרישום בפנקס, ראשי הוא לקבוע באוטה החלטה **שההתליה תהא על תנאי, יכולה או מקצתה**.

(ההדגשות שלי - ה.א.ש)

18. יצא מכך, שעצם הרשעתו של הנאשם לא תוביל בהכרח להטליה בפועל של רישון הקבלן הרשום שלו. קיימ שיקול דעת לרשם שאחראי על פנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות לנקיוט כנגדי בסנקציות אחרות מאשר התלייה ממש, וזאת בכפוף לדרגת החומרה של מעשיו של הנאשם. דרגת החומרה של המעשים תיבחן על ידי רשם פנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות. לפי סעיף 9 לחוק רישום קבלנים, לנאים קיימת זכות ערר על החלטת הרשם בפני וועדת ערר. לפי סעיף 11(ג) לחוק רישום קבלנים, קיימת זכות לערעור על החלטת וועדת ערר בפני בית המשפט לעניינים מנהליים.

19. למדך, שהרשעה בפליליים, על אף הנזק שמתלווה אליה, אין משמעות כליהן של הזכות לעסוק באותו המקרה ויתכנו מקרים שלמרות הרשעה בפליליים, האדם המורשע יוכל להמשיך לעסוק בעבודתו. יודגש שאינני מביע כל עמדה כלפי הרשם להפעיל את סמכויותיו לגבי נסיבות המקרה שבפני.

20. יתר על כן, סעיף 8(א)(2) סיפא לחוק רישום קבלנים, קובע תקופת התغيישנות של שלוש שנים על הרשעה בעבירה מסווג עוון או פשע, לעניין ערעור מהימנותו של קבלן רשום להמשיך לעסוק במקרים זה. מדובר בתקופת התغيישנות יחסית קצרה.

21. יש לציין שה הנאשם לא הציג בפניי מסמכים כלשהם שמלאמים שתנאי להשתתפות במכרז שיפור ובניה של מבני ציבור מטעם עיריית מודיעין, הוא העדר קיומו של עבר פלילי.

ז. סוף דבר

22. לסיכום, כאשר בוחנים את מכלול השיקולים שעומדים על הפרק (חוורת האירע, הישנות ביצוען של עבודות אלומות, סוג ומידת הנזק שייגרם לנאים עצם הרשעה), האינטראס הציבורי בדבר השארת הרשעה על כנה גובר על האינטראס האישי של הנאשם בביטול הרשעה. לפיכך, הבקשה לביטול הרשעה נדחתה.

23. על כן, הנהני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 8

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

א. 4 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יבצע עבירה אלימות או עבירות איזומים.

ב. הנאשם ישלם פיצויו עד תביעה 1 (המteilון 2) בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלום חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבhem עד ליום 1.7.16 והיתריה ב- 1 לכל חודש שאחריו. היה אחד התשלומיים לא ישולם במועד איזי יעמוד מלא סכום הפיצוי לפרעון מיד'.

ג. הנאשם ישלם פיצויו עד תביעה 2 (המteilון 1) בסך של 4,000 ₪. הפיצוי ישולם באربעה תשלום חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבhem עד ליום 1.7.16 והיתריה ב- 1 לכל חודש שאחריו. היה אחד התשלומיים לא ישולם במועד איזי יעמוד מלא סכום הפיצוי לפרעון מיד'.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בשלושה תשלום חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבhem עד ליום 1.9.16 והיתריה ב- 1 לכל חודש שאחריו. היה אחד התשלומיים לא ישולם במועד איזי יעמוד מלא סכום הקנס לפרעון מיד'.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 4,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע עבירה אלימות. ההתחייבות הכספיות תיחתום עוד היום בנסיבות בית המשפט. היה וה הנאשם לא יחתום, איזי יאסר למשך 15 ימים.

לפי הוראות סעיף 11א לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות תשכ"ט - 1969, המאשרת תשליך העתק גזר הדין לרשם פנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, תוך 15 ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט איר תשע"ו, 06 יוני 2016, במעמד הצדדים.